

отъ тамъ заедно да тръгнатъ да търсятъ великия царь, подъ ръководството на звездата.

Заедно съ другитѣ влѣхви се пригответи за пѣтъ и великиятъ персийски мъдрецъ Артабанъ. Той продаде всичкитѣ си имоти, богатата си къща въ столицата, и съ паритѣ си купи драгоценни камъни: сапфиръ, рубинъ и бисеръ. Тия камъни имаха много висока цена: цѣлъ имотъ бѣше даденъ за тѣхъ, но затова и красотата имъ бѣше необикновена. Единиятъ свѣтѣше като частица отъ ясно синьо небе при звездна нощъ. Другиятъ блещѣше по-ярко отъ пурпурната зора, предъ изгрѣвъ слънце. Третиятъ съ бѣлината си надминуваше и снѣжнитѣ планински върхове. Всичко туй отъ сърдце, пълно съ горещо и искрена любовъ, Артабанъ мислѣше да сложи предъ нозетѣ на новородения царь на истината и доброто.

Събра Артабанъ въ бившата си къща за последенъ пѣтъ близкитѣ си приятели, прости се съ тѣхъ и тръгна на пѣтъ. До сборното мѣсто трѣбваше да се пѣтува нѣколко дена, но Артабанъ не се боеше, че ще закъснѣе. Коньтъ му бѣше силенъ и бързъ; времето, което му бѣше нужно, той добре изчисли. Пресмѣтна всѣки день да изминава толкозъ, щото на уреченото време да се намѣри на сборното мѣсто.

Въ последното денонощие му оставаха още нѣколко десетки километра и той искаше да пѣтува цѣла нощъ, да не закъснѣе. Вѣрниятъ му конь твърдо и бързо крачеше. Духаше нощенъ прохладенъ вѣтъръ. Надъ главата му — въ безкрайната ширина на небосклона — ярко, като лампа предъ Божия престолъ, бѣ увиснала новата звезда.

— Ето го пакъ Божиятъ знакъ, каза си Ар-